

พระราชบัญญัติ

สำรวจปริมาณแร่ดีบุกในครอบครอง

พุทธศักราช ๒๕๑๕

อานันท์มหิตล

ตราไว้ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันท์มหิตล มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการสำรวจปริมาณ
แร่ดีบุกในครอบครอง

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสำรวจปริมาณแร่ดีบุกในครอบครอง พุทธศักราช ๒๔๙๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"แร่ดีบุก" หมายความว่า สินแร่ดีบุกหรือสินแร่อื่น ๆ ซึ่งมีเนื้อดีบุกเจือปนอยู่เกินกว่าสี่ส่วนในร้อยส่วน และมีได้มีหนังสือของรัฐมนตรียกเว้นไม่ให้เป็นแร่ดีบุกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๔๙๕ หรือโลหะดีบุกที่ปร่วง ซึ่งยังมิได้ทำ เป็นวัตถุเครื่องใช้สอยสำเร็จรูป

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๒๘ เล่ม ๖๓ วารสารอนุเบกษา ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า อธิบดีกรมโลหกิจ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการแทน โลหกิจจังหวัดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการแทน หรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“แผนกโลหกิจประจำท้องถิ่น” หมายความว่า แผนกโลหกิจซึ่งมีอำนาจและหน้าที่จัดการในท้องถิ่นนั้น ๆ หรือกรมโลหกิจ

มาตรา ๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแร่ดิบทุกเป็นจำนวนสำหรับสิ้นแร่เกินกว่า ๒๐ กิโลกรัม สำหรับโลหะดิบทุกเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ และแร่นั้นยังอยู่ในครอบครองของตนในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ต้องทำรายงานแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บแร่ดิบนั้นตามแบบพิมพ์ ในจังหวัดพระนครและธนบุรียื่นต่อกรมโลหกิจภายในกำหนดสัปดาห์ และในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรี ยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำท้องถิ่น จังหวัดใดไม่มีแผนกโลหกิจประจำท้องถิ่น ให้ยื่นต่อข้าหลวง

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕

ประจำจังหวัด ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันใช้
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การได้มาไว้ในครอบครองซึ่งแร่ดิบภายหลัง
วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นจำนวนสำหรับสินแร่เกินกว่า
๖๐ กิโลกรัม สำหรับโลหะดิบเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม
หรือเมื่อจำนวนที่ได้มาไว้ในครอบครองภายหลังวันใช้พระราช
บัญญัตินี้ รวมกับแร่ดิบทุกที่มีอยู่ในครอบครองในวันใช้พระราช
บัญญัตินี้แล้ว สำหรับสินแร่เกินกว่า ๖๐ กิโลกรัม สำหรับ
โลหะดิบเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม ต้องแจ้งปริมาณแร่ดิบทุก
ทั้งที่มีอยู่เดิมและได้มาใหม่ และสถานที่เกี่ยวเนื่องตาม
แบบพิมพ์ยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำห้องที่ หรือกรมโลหกิจ
ในจังหวัดใดที่ไม่มีแผนกโลหกิจประจำห้องที่ ให้ยื่นต่อ
ข้าหลวงประจำจังหวัดภายในเจ็ดวัน นับแต่วันได้รับแร่ดิบทุก
ไว้ในครอบครอง

โดยเฉพาะผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองแร่ดิบทุก ผู้ถือใบ
อนุญาตร่อนแร่ และผู้ถือใบอนุญาตซื้อแร่ซึ่งได้แร่ดิบทุกมา
ไว้ในครอบครองภายหลังวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ทำรายงาน

ตอนที่ ๒๕ เล่ม ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๘ สิงหาคม ๒๔๘๘

แจ้งปริมาณแร่ดิบทุกในครอบครองที่มีอยู่ในวันสิ้นเดือนที่แล้ว
ตามแบบพิมพ์ยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ ภายในวัน
ที่ห้าของเดือนต่อมาทุก ๆ เดือน แต่ถ้าแผนกโลหกิจประจำ
ท้องที่ขอายกำหนดเวลาออกไป ก็ต้องยื่นภายในกำหนด
เวลาที่แผนกโลหกิจประจำท้องที่ได้ขยาย

มาตรา ๖ แร่ดิบทุกซึ่งผู้ครอบครองได้แจ้งปริมาณและ
สถานที่เก็บต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ตามความในมาตรา ๔
แล้วนั้น ถ้าเป็นแร่ซึ่งมิได้ชำระค่าภาคหลวงและยังมีได้ทำ
รายงานการมีแร่ไว้ในครอบครองยื่นต่อแผนกโลหกิจประจำ
ท้องที่ภายใน กำหนดเวลาตามความในมาตรา ๕ และ
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวง
แร่ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ผู้ครอบครองแร่จะต้องยื่นรายงาน
การมีแร่ในครอบครองตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๖ ด้วย และให้แผนกโลหกิจประจำท้องที่
เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ดิบทุกจำนวน นั้นทันทีเมื่อ
ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่แล้วให้ได้รับความชอบเป็นพิเศษตามที่

คชบท ๒๕ เดิม ๒๓ พระราชทานเบ็ดเตล็ด ๕ ศกฤชกาลม ๒๕๗๕

บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖. (๓) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ พุทธศักราช ๒๕๗๖

มาตรา ๓ แร่ดิบทุกชนิดที่แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บตามความในมาตรา ๔ แล้วนั้น ถ้าเป็นแร่ที่ขุดหาหรือร่อนหามาโดยฝ่ฝืนพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบทุก พุทธศักราช ๒๕๓๕ หรือเป็นแร่ที่ขุดมาโดยฝ่ฝืนพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๔ ให้ผู้ครอบครองแร่ดิบทุกได้รับความยกเว้นโทษตามพระราชบัญญัตินั้นๆ และเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ซื้อขายและส่งออกนอกราชอาณาจักรเขตต์ได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๔ และพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบทุก พุทธศักราช ๒๕๗๕

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ขาย แลกเปลี่ยน ให้ ขนย้าย จำหน่าย โอนไปอยู่ในความครอบครองผู้อื่น ตลุม แปรร

ตอนที่ ๒๕ หมวด ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕

สภาพ หรือใช้วิธีใดๆ ให้สิ้นเปลืองไป ด้วยประการใด ๆ
 เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจปริมาณแร่ดิบ
 ในครอบครอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือลูกพนักงานเจ้าหน้าที่
 ได้แต่งตั้งขึ้น มีอำนาจเข้าไปตรวจค้นในสถานที่หรือทะเล
 สถานที่ของบุคคลใดซึ่งมีเหตุสงสัยว่ามีแร่ดิบที่ยังไม่ได้ขึ้น
 รายงานแจ้งปริมาณและสถานที่เก็บตามความในมาตรา ๔
 มาตรา ๕ ได้ ในเวลากลางวัน และมีอำนาจสั่งบุคคลผู้เกี่ยว
 ข้องในกรณีมาให้ถ้อยคำในเรื่องอันเกี่ยวกับการสำรวจแร่
 ดิบก็ได้

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕
 วรรคหนึ่ง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
 หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ วรรคสอง
 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดแสดงข้อความเท็จในการแจ้งปริมาณ
 และสถานที่เก็บแร่ดิบตามกฎหมายบัญญัติในมาตรา ๔ มาตรา ๕

คชนท ๒๕ เล่ม ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๗๕

หรือจัดขึ้นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘ หรือ
ให้ด้อยค่าเท่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ มีความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่เร่ร่อนที่อยู่
ในความครอบครองของรัฐบาล

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้ กำหนดแบบพิมพ์กับกำหนดค่าแบบพิมพ์
และกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

รับสนองพระบรมราชโองการ

ปรีดี พนมยงค์

นายกรัฐมนตรี